

Cyklus: Boh hovorí

Vitalij Olijnik

5. časť: Boh hovorí cez okolnosti

Pokračujeme v cykle, ktorý sa volá "Boh hovorí". A téma, ktorú dnes budeme rozoberať, predstavuje ešte jeden spôsob, ktorý používa Všemohúci, aby nám oznámil Svoju vôľu. Dnešná téma sa volá: "Boh hovorí cez okolnosti".

Táto téma je spojená s niekoľkými hlavnými pojmi, ktoré chcem zdefinovať na samom začiatku nášho skúmania. Toto je samotná koncepcia Božieho vedenia cez okolnosti.

Prvý z týchto termínov je prozreteľnosť. Podľa Nového slovníka ruského jazyka prozreteľnosť znamená pôsobenie vyššej moci, zvrchovanej bytosti vo svete. Prozreteľnosť - to je to, čo robí Boh na našej zemi. Je to realizácia Jeho vôle. Je to Jeho práca medzi nami.

Podľa filozofického slovníka existuje ešte jeden termín, ktorý je spojený rovnakým koreňom s predošlým slovom. Je to slovo providencializmus. Providencializmus je latinský termín a znamená: Chápanie histórie, celého historického procesu ako prejavu vôle vonkajších síl, prejavu Božej prozreteľnosti. Historický proces z pohľadu tohto svetonázoru pod názvom providencializmus, neznamena len fungovanie zákona príčiny a následku, ale aj priame zasahovanie do života ľudí na zemi zo strany Boha - bytosti neobmedzenej časom, priestorom, ani okolnosťami, ničím. Je to viera v to, že na zemi pôsobia nielen prirodzené, ale aj nadprirodzené sily a výsledkom ich pôsobenia je história ľudstva.

Ešte je jeden termín: Zámysel. Tento termín je dôležitý pre pochopenie dnešnej témy. Alebo zámer. Podľa Nového slovníka ruského jazyka je to starostlivosť Boha o osud človeka. Prozreteľnosť. Boh sa o nás stará, pomáha nám, vedie nás, koná v našom živote.

To je v skratke hlavná koncepcia, ktorú budeme dnes rozoberať na základe Svätého Písma. Božia prozreteľnosť. Boh hovorí cez okolnosti.

V tomto kontexte bude veľmi zaujímavé, keďže kladieme základ pre štúdium tejto témy, spomenúť niekoľko úryvkov z výkladu starodávnych komentátorov 5 kníh Mojžišových (Tóry), teda od tých, ktorí Božiu vôľu, Božie zjavenie poznajú už niekoľko storočí histórie zeme.

Jeden z nich, volá sa Rambam (Moše ben Maimon) vo svojej knihe "Sprievodca zblúdilých" píše: "Je úplne jasné, že každá nová udalosť nemôže prebiehať bez predošlej príčiny, ktorá viedla k tomu, že táto udalosť nastala. A táto príčina má tiež svoju príčinu a tak ďalej, až kým nedôjdeme k prvotnej príčine každej veci t.j. Božej vôle a zámeru. Preto proroci niekedy vynechávajú bezprostredné príčiny a pripisujú toto konanie Stvoriteľovi, a hovoria, že On, Najvyšší to stvoril."

Rambam ďalej píše: "Vedz, že tie príčiny, ktoré vedú k tomu, že sa deje to, čo sa deje, bez ohľadu nato, či boli tieto príčiny spôsobené podstatnými prírodnými faktormi, slobodnou vôľou alebo náhodou, všetko toto proroci vo svojich knihách spájajú s Hospodinom. Hovoria, že Boh to stvoril alebo prikázal alebo povedal."

V tomto výklade interpret/komentátor hovorí o tom, že spravidla bývajú 3 príčiny udalostí: sú to podstatné prírodné faktory, teda zákony prirodzeného sveta, ktorým všetko podlieha, je to slobodná vôľa človeka (od nás závisí, či tam pôjdeme alebo nepôjdeme), je to reálny faktor, ktorý treba brať do úvahy a nakoniec náhodnosť.

Teda, inými slovami: Prečo sa počas stavby viacposchodovej budovy odtrhla zo žerjavu betónová platňa a zletela dolu? Nebolo to naplánované, nie je to zákon, že sa mala odtrhnúť, bola to náhoda.

No nech sa deje čokoľvek, či už je to kvôli prírodným zákonom, slobodnej vôli alebo náhode, všetko má v konečnom dôsledku svoju príčinu. A každá príčina nás, podľa komentára Rambama, privedie v konečnom dôsledku k prvotnej príčine. K vôli Všemohúceho.

Ďalší interpret/komentátor Baal Shem Tov na túto tému píše:

„Napríklad, keby nejaký kráľ prikázal vyberať daň od obyvateľov, a potom by prišiel pokladník, aby vyrúbil daň, potom by tu boli vyberači daní, ďalej vymáhači (exekútori), sekretárky atď. ... v celom tomto systéme." Baal Shem Tov ďalej píše: "A keby sa v krajine potom začali hádky, spory, rozličná činnosť, obchodovanie a dohadovanie sa, budú hovoriť, že kráľ spôsobil všetky tieto veci, pretože on bol ich príčinou."

Všetko, čo sa deje tu na zemi, - či sa na základe slobodnej vôle rozhodujete vy, či sa vaši blížni rozhodujú, či je to prírodný proces alebo náhoda alebo ide ešte o iný pozemský faktor, a osobitne, keď veríme a berieme do úvahy priame Božie zasahovanie, faktor vzájomnej súvislosti materiálneho a duchovného sveta, - všetko má v konečnom dôsledku korene v prvotnej príčine, v Bohu. To je táto koncepcia: Boh vie o všetkom, čo sa deje okolo nás a Boh to môže použiť nato, aby nám odkrýval Svoju vôľu.

Už sa vám stalo, že ste potrebovali riešiť nejakú otázku, dôležitú pre vás, pre vašu rodinu, rozmýšľate nad tým, nejde vám to z hlavy a zrazu, zdá sa, že úplne náhodou, niekoho stretnete, ktorý vám začne z ničoho nič, (ako hovoria v Amerike "out of the blue") zrazu hovoriť nejaké informácie, zavedie rozhovor na tú tému a čo je hlavné, povie vám informáciu, ktorá je odpoveďou na váš problém, ktorý riešite?

Komu z vás sa to už stalo, môžete zdvihnúť ruku?

To je prozreteľnosť. Vy ste ho nevolali, ten človek nevedel, že toto potrebujete, no on hovorí a Boh ho používa nato, aby vám poslal zjavenie Svojej vôle. Alebo. Zrazu ste sa rozhodli, že si urobíte poriadok v papieroch alebo vo veciach v nejakej miestnosti v dome a počas robenia poriadku zrazu narazíte na papier, dokument, vec alebo predmet, ktorý potrebujete nato,

aby ste sa rozhodli. A vy sa zastavíte, kľaknete na kolená a hovoríte: "Haleluja, sláva Bohu za Jeho vedenie, za Jeho prozreteľnosť!" To je to, o čom hovoríme. Alebo pri prejazde, pri prechádzke, keď sa fyzicky niekde nachádzate, zrazu niečo vidíte, - čo vôbec ani nemusí súvisieť s vami - alebo niečo počujete - nejaký program alebo reláciu, ktorá vám pomôže jasne a konkrétne riešiť otázku, ktorú máte. O tom dnes hovoríme. Naša téma znie: Boh hovorí cez okolnosti.

Pretože okolnosti sú v Jeho moci, pretože bez ohľadu na existenciu slobodnej vôle všetkých ľudí na zemi, Boh aj tak, keďže pozná túžby a plány ľudí, môže takto spojiť vaše cesty. On takto môže z výšky Svojej Vševedúcnosti a Všemohúcnosti skoordinať proces a chod okolností vo vašom živote, že ak ste vnímaví, ak ste pozorní, tak môžete počuť Boží hlas v týchto okolnostiach. Boh hovorí cez okolnosti. A aby sme neprepočuli Boží hlas, aby sme nepremeškali Božie zjavenia, aby sme obrátili našu pozornosť na Božie slová, je pre nás dôležité vedieť, ako Boh používa okolnosti.

Dnes vám chcem predstaviť z Biblie 3 parametre zjavovania sa Božej vôle cez okolnosti, cez prozreteľnosť. Dozviete sa 3 parametre Božej prozreteľnosti, aby sme mali ľahšiu cestu rozoznávania a poznávania Božej vôle v okolnostiach okolo nás.

Takže, prvý je princíp "slepej uličky". Ako sa slepá ulica volá v Rusku? Tehla. Dopravná značka "T" (Slepá ulica). Ďalej už niet cesty. A ako sa volá táto značka v Amerike? "Dead end". Zvláštny názov. Doslovný preklad je "Mŕtvy koniec". Predstavte si. Takúto značku je naozaj nemožné nevšimnúť si. "Mŕtvy koniec".

To znamená, že človek sa ocitne v situácií, z ktorej vyzerá, že niet východiska. Človek vyskúšal všetky možnosti, všetkých obtelefonoval, so všetkými sa poradil, všetko preštudoval, modlil sa, postil sa a odpoveď žiadna.

Ocitli ste sa už v takej situácii? Slepá ulička. Napravo sa nedá, naľavo sa nedá, vpred sa nedá a vrátiť sa späť sa už tiež nedá. Princíp Slepej uličky. Ide o udivujúcu osobitosť Božej prozreteľnosti. Najskôr pred nami vodotesne uzavrieť jedny dvere alebo za nami napevno zavrieť jedny dvere, nechať nás postáť v chodbičke, dať nám silno prežiť pocit bezvýchodiskovosti, a až vtedy, keď si uvedomíme, že nemáme sily riešiť problém, keď pochopíme, že situáciu nevládneme, až potom sa otvoria dvere, ktoré sme si v tom zhone spočiatku nevšimli.

Princíp slepej uličky. Na začiatku sa zavierajú jedny dvere, potom pauza, a až potom sa otvára videnie a poznanie toho, kam ísť ďalej. To je podstata tohto princípu. Pozrieme sa, ako je vyjadrený na stránkach Svätého Písma.

Prvý príklad. 2. kniha Mojžišova 15, 22-25: „Potom sa pohol Mojžiš s Izraelom od Červeného mora a vyšli na púšť Šúr; tri dni šli po púšti a nenašli vodu. 23 Tak prišli do Máry, ale v Máre nemohli piť vodu, lebo bola horká. Preto sa to miesto volá Mára. 24 Ľud reptal proti Mojžišovi: Čo budeme piť? 25 On volal k Hospodinovi a Hospodin mu ukázal drevo. Keď ho

hodil do vody, voda osladla. Tam dal Hospodin ľudu ustanovenie a právne predpisy, tam ho skúšal."

Otázka: Vedel Boh, že je tam horká voda? Vedel.

Kto priviedol národ k tej vode? Boh. Pretože On samotný v oblačnom a svetelnom stĺpe viedol ľud.

Otázka: Prečo Boh v predstihu nezmenil vodu na sladkú?

Predstavte si, tri dni nenachádzali vodu v púšti. Je to hrozný stav, keď sa niekto nachádza v podobných okolnostiach. Boh z nejakého dôvodu chcel, aby sa najskôr zaradovali, že uvideli vodu na púšti.

Môžeme sa pokúsiť predstaviť si, ako sa tam všetci strmhlav vrhli piť, iba preto, aby zistili, že voda bola horká a to bolo ešte horšie, keďže túžili uhasiť smäd. Najskôr sa zatvorili jedny dvere a potom sa otvorili druhé.

Ďalší príklad. 1. kniha Kráľov, 17,1-9: *„Vtedy povedal tišbejský Eliáš z Gileádu Achábovi: Akože žije Hospodin, Boh Izraela, ktorému slúžim, nebude po tieto roky ani rosy, ani dažďa, iba ak na moje slovo."*

Boží prorok Eliáš predstúpi pred Achába, bezbožného kráľa a oznámi mu, že bude sucho, že nebude dažďa, nebude rosy. Čo si myslíte: Aká bola reakcia kráľa?

Bezbožného kráľa, ktorý s pomocou svojej ženy Jezabel zabíjal Hospodinových prorokov. Eliáš sa nachádzal v strašnom nebezpečenstve. Ísť a také niečo povedať bezbožnému kráľovi, to už bol skutok, ktorý viedol do záhuby.

No je veľmi zaujímavé, že Boh skôr neodhalil Eliášovi, kam má ísť, kde sa má ísť zachrániť, kde sa má ísť skryť, a čo je hlavné, ako má on sám prežiť všetky tie roky, nie skôr, ako Eliáš splnil príkaz a oznámil túto zvesť.

Až vo verši 2 čítame: *„2 Nato mu - teda k prorokovi - zaznelo slovo Hospodinovo: 3 Odíď odtiaľto a obráť sa na východ a skry sa pri potoku Karite, ktorý je naproti Jordánu. 4 A bude tak, že z potoka budeš piť, a krkavcom som prikázal, aby ťa tam zaopatrovali potravou."*

Takže, najprv smrteľné nebezpečenstvo a keď vyplnil príkaz, až potom mu Hospodin povedal, kam má ísť ďalej.

A ďalej Sväté Písmo hovorí: *„5 A tak odišiel a učinil podľa slova Hospodinovho. A odíduc, usadil sa pri potoku Karite, ktorý je naproti Jordánu. 6 A krkavci mu donášali chlieb a mäso ráno a chlieb a mäso večer, a z potoka pil. 7 A stalo sa po nejakom čase, že vyschol potok, pretože nebolo dažďa v zemi."*

Znovu slepá ulička. Boh povedal: Takýmto spôsobom budeš žiť. A zrazu, Bohom zabezpečený spôsob obživy, potrebný pre udržanie života, vyschol.

Čo robiť ďalej? Až vtedy, keď potok vyschol, keď už začal pociťovať potrebu, až potom prišiel Boží hlas – verš 8: *"Vtedy sa stalo slovo Hospodinovo k nemu povediac: 9 Vstaň, chod' do Sarepty, ktorá patrí Sidonu, a budeš bývať tam. Hľa, prikázal som tam žene vdove, aby ťa zaopatrovala potravou."*

Nový úsek cesty. Vyjasnenie okolností, získanie zjavenia Božej vôle prichádza až potom, po zavretí predošlých dverí.

A ďalej v živote proroka nájdeme v 1. knihe Kráľov 18, 41-46, najjasnejší príklad toho, ako Boh zjavuje Svoju vôľu. Princíp slepej uličky, princíp zatvorených dverí.

1. kniha Kráľov 18, 41-46: *"41 Potom Eliáš povedal Achábovi: Chod' hore, najedz sa a napi, lebo počuť hučanie dažďa."*

Pre tých, ktorí ste čítali tento úryvok, povedzte: Zodpovedala táto veta realite? Nezodpovedala realite. Boh prikázal prorokovi oznámiť, že dážď bude. No dažďa ešte nebolo. Neboli vôbec žiadne dôkazy alebo náznaky v prospech toho, že sa to stane.

A ideme ďalej: *"42 Keď sa Acháb pobral hore zajesť si a vypiť, vystúpil Eliáš na vrchol Karmela, sklonil sa k zemi, položil si tvár medzi kolená,"*

Čo robí Eliáš? Modlí sa.

Zvesť oznámil. Povedal, že počuť hukot dažďa. A teraz sa modlí.

"43 a povedal svojmu sluhovi: Chod' a pozri sa smerom k moru. On šiel, a keď sa pozrel, povedal: Nič tam nie je! Kázal mu to sedemkrát zopakovať. 44 Pri siedmom raze sa ozval: Hľa, malý obláčik ako ľudská dlaň vystupuje od mora. Vtedy mu prikázal: Chod' povedať Achábovi: Priahaj a ponáhľaj sa dolu, aby ťa dážď nezadržal."

Keď v Palestíne prší, v tej chvíli, ihneď sa zjaví blato. Voda sa spolu s blatom prúdom valí z hôr. Prejazd nie je možný. Aby ťa nezastihol dážď, odvez sa na voze.

"45 Za malú chvíľu nebo stemnelo mrakmi s vetrom a spustil sa veľký dážď..."

Keď nám Boh zjavuje Svoju vôľu, robí to takým zaujímavým spôsobom: cez princíp zatvorených dverí, cez princíp slepej uličky. Na začiatku človek musí pociťiť, že niet východiska.

A celá hádanka je v tom, ako vydržať, keď sa nachádzame v "chodbičke" medzi dvoma dverami. Ako vydržať a ako vtedy veriť? Ako si v tejto situácii udržať nádej? Ako vtedy hovoriť s istotou všetkým naokolo: "Boh splní, čo zasľúbil"? Ako? Odpoveď znie: modliť sa.

Prorok sa modlí. On sám čaká potvrdenie o tom, že všetko bude prebiehať normálne, že Boh splní Svoje slovo. No niet žiadnych náznakov, kým sa na siedmy raz neobjaví malinký obláčik a vtedy sa objavuje istota.

Takže dnes, keď s vami sledujeme to, ako Boh odhaľuje Svoju vôľu cez prozreteľnosť, nachádzame prvý princíp. A príčina, kvôli ktorej nás Boh dostáva do slepej uličky, spočíva v tom, že nás chce naučiť, aby sme Mu dôverovali.

On túži, aby sme Jemu dôverovali v každej situácii. V situácii, ktorá sa zdá byť slepou uličkou, zdá sa byť beznádejná. A po druhé: túži, aby sme sa naučili byť pokojní. On chce, aby sme prestali nerváčiť, aby sme si uchovali nervové bunky na dlhé roky života, ktoré nám pripravil. On túži, aby sme sa nestresovali, aby sme naučili nestrácať sily na znepokojenie, starosti, nepokoj. On chce, aby sme Mu dôverovali. Aby sme sa naučili pokojne reagovať vtedy, keď zatiaľ nemáme odpoveď.

Druhý veľmi dôležitý parameter, princíp konania Božej prozreteľnosti spočíva v nasledujúcom. Volám ho princíp "nevyhnutnosti konať". Princíp "nevyhnutnosti konať". Teda, inými slovami si kladieme otázku, "čo robiť", keď sme v slepej uličke.

Ak nemáme odpoveď, keď sa zdá, že niet žiadneho východiska a niet vedomosti o tom, aká je Božia vôľa, ako treba postupovať? Treba pokračovať v tom, čo robíme, hovorí Hospodin vo Svätom Písme.

Uvedieme si dva príklady. Prvý z nich je v 1. knihe Mojžišovej 14, 9-16 - zaujímavá epizóda z histórie Božieho ľudu:

„9 Egypťania ich prenasledovali so všetkými faraónovými koňmi, bojovými vozmi, jeho jazdou a vojskom a dostihli ich, keď Izraeliti táborili pri mori pri Pi-Chiróte pred Baal-Cefónom. 10 Keď sa faraón približoval, Izraeliti sa rozhládli a videli, ako sa Egypťania rútia za nimi. Vtedy sa Izraeliti veľmi zľakli a volali k Hospodinovi o pomoc. 11 Povedali Mojžišovi: Nebolo v Egypte dosť hrobov? Dovedol si nás sem, aby sme pomreli na púšti!" "Čo si nám to urobil? Prečo si nás vyviedol z Egypta? 12 Či sme ti nehovorili už v Egypte: Nechaj nás na pokoji, budeme slúžiť Egypťanom? Veď bolo lepšie slúžiť Egypťanom ako zomrieť na púšti. 13 Mojžiš povedal ľudu: Nebojte sa! Vydržte a uvidíte, že dnes vás Hospodin zachráni. Egypťanov, ktorých dnes vidíte, už nikdy neuvidíte. 14 Hospodin bude bojovať za vás, vy sa len upokojte."

Aj vy, drahí moji bratia a sestry a vážení hostia, aj vy buďte pokojní bez ohľadu nato, čo sa deje v živote. Buďte pokojní, hovorí Hospodin. Ďalej sa hovorí, čo treba robiť popri tom, ako zachováme pokoj.

Čítame verš 15: *"15 Hospodin povedal Mojžišovi: Prečo voláš ku mne o pomoc? Rozkáž Izraelitom, aby sa pohli! 16 Ty zdvihni svoju palicu, vystri ruku nad more a rozdeľ ho, aby Izraeliti mohli prejsť jeho stredom po suchu."*

Otázka na vás: Kedy sa bolo treba pohnúť, v ktorom momente? Až vtedy, keď povedal Boh.

Boh hovorí: "Rozkáž Izraelitom, aby sa pohli!" a ty v tom momente, keď sa pohnú, zdvihneš ruku a priechod sa uvoľní. Prechod cez more, niečo nemožné. Stane sa zázrak. To je jasný príklad princípu, ako postupovať.

Mnohí chcú poznať Božiu vôľu tak dokonale, mať takú jasnú predstavu o tom, kadiaľ ísť ďalej, čo a ako robiť so všetkými detailmi, že kým nemajú celkový obraz, kým sa nedozvedia úplne všetko, dovtedy sedia so založenými rukami. Nerobia nič, pretože chcú mať úplný, jasný obraz a predstavu. Pre takých ľudí Božia zvesť nie je potešujúca. Nikdy nebudeme mať dopredu celkový obraz.

O tom sme hovorili v prvom kázaní v tomto cykle. Boh nás vedie po krokoch, na etapy. A princíp, ktorý teraz študujeme, hovorí o tom, že treba ísť Božou cestou ďalej bez ohľadu nato, že ešte nevidíme riešenie problému.

Treba vytrvať, pokračovať v konaní. Naspäť určite nepôjdeme, lebo vzadu sú Egyptania, však? Vpravo nepôjdeme. Prečo? Lebo tam je hrebeň vrchu. Vľavo nepôjdeme. Prečo? Lebo je tam druhý hrebeň vrchu. Boh špeciálne vyviedol svoj ľud z Egypta takým spôsobom, aby nebolo možné nikam sa pohnúť, aby ich jediná možná cesta bola: ísť len dopredu.

Keď v tragický deň, 11. septembra, teroristi nasmerovali lietadlá na Dve veže v New Yorku, mnohí skákali z okien z obrovskej výšky na istú smrť len preto, aby nehoreli, len preto, aby nezostávali v tom strašnom pekle.

Treba ísť ďalej. Aj vtedy, keď sa zdá, že skočíš, spadneš a rozbiješ sa. Treba ísť, pretože inak sa nedá. Vzadu sú Egyptania. Sprava i zľava sú hory. Cesta vedie len dopredu. Keď sa vám zdá, že situácia je bezvýhodisková, napriek tomu netreba zúfať, napriek tomu sa netreba zastaviť: treba hľadať, treba konať! To je princíp, ktorý nám odhaľuje Sväté Písmo.

V knihe Skutky apoštolov 16, 6-10 nájdeme, ako apoštolí riešili otázky rozpoznávania Božej vôle vo svojej službe: „6 A keď prešli Frýgiu a Galatskú krajinu, pretože im Svätý Duch zabránil hovoriť slovo v Ázii“.

Povedzte mi, odkiaľ sa v nich objavila myšlienka kázať Evanjelium, kázať Božie Slovo? Lebo je to priamy príkaz Ježiša Krista. Jeho posledné slová boli príkazom: "*Chodte po celom svete, najskôr v Jeruzaleme, potom po celom Júdsku, Samárii, až do všetkých končín zeme.*"

A počas plnenia Božej vôle, to chcem zdôrazniť, počas plnenia Božieho príkazu, oni chcú získať pre Hospodina Áziu, kázať tam Evanjelium, no je napísané, že nebolo im dovolené.

Čítame ďalej: "*7 Keď prišli k Mýzii, pokúšali sa ísť do Bitýnie, ale Ježišov Duch im nedovolil.*" Išli kázať Božie Slovo na iné miesto, ale tiež sa nepodarilo.

"8 Obišli teda Mýziu a zišli do Troady. 9 Tam mal v noci Pavol videnie: Akýsi Macedónčan stál a prosil ho: Prejdi do Macedónska a pomôž nám. 10 Hneď po videní sme sa usilovali odísť do Macedónska, lebo sme boli presvedčení, že Boh nás tam volá hlásať im evanjelium."

Pred nami sú 3 etapy: Na jedno miesto neboli pustení, na druhé tiež a tu sa cesta otvorila a Božia vôľa sa stala jasnou.

Keby apoštoli povedali: "No čo už, vyzerá to, že to nie je náš osud, vyzerá to, že treba zanechať naše povolanie. Kázanie Evanjelia to určite nie je pre nás. Nemáme úspech, niet požehnaní. Plánovali sme, modlili sme sa, snažili sme sa. Všetko sme dopredu pripravili, no nepodarilo sa." ..., vtedy by sa možno ani k nám Božie Slovo nedostalo.

No apoštoli vedeli, že ak sa nepodarí tu, treba ísť na iné miesto, pokiaľ sa ani tu nepodarí, treba ísť na iné miesto.

A oni to vedeli, lebo im o tom ešte Ježiš povedal: „*Keď vás budú prenasledovať v jednom meste, utečte do druhého.*” (Matúš 10,23)

Inými slovami. Týka sa to každého z nás. Boh nás dnes povoláva, a to je druhý princíp, v ktorom sa zjavuje Božia vôľa cez Božiu prozreteľnosť, Boh nás vyzýva pokračovať v konaní, spracovávať rôzne varianty, hľadať Božiu vôľu a nesediť so založenými rukami.

Sme tak stvorení, že veľmi často, keď skúmame rôzne možnosti, keď sa zoznamujeme s možnými cestami riešenia problémov, po ceste zbierame informácie, veľa sa o sebe dozvedáme a až potom, keď vec preštudujeme z rôznych strán, si v mysli vytvoríme mozaiku.

Získavame skúsenosti, získavame informácie a vtedy všetko zapadne do seba, uvidíme mozaiku. To je dôvod, keď je vám nie je jasná Božia vôľa, nečakajte na jej celé a úplné zjavenie, pokračujte v práci. Robte to, čo vy môžete. Princíp "nevyhnutnosti pokračovať v konaní".

A nakoniec, tretí princíp, dnes posledný, je princíp: "trojitého opakovania". Toto nachádzame na túto tému v knihe Jób, 33. kapitola, verše 14 a 29-30.

Najskôr prečítame verš 14: "*14 Lebo raz hovorí silný Boh, i dva razy, a človek toho nevidí.*" Takže, koľkokrát hovorí Boh? Dvakrát.

Ďalej verše 29-30: „*29 Nuž toto všetko robí Boh s človekom dvakrát, ba aj trikrát, 30 aby jeho dušu uchránil od hrobu, aby ho osvietilo svetlo života.*”

Dva, trikrát. A tento princíp sa deje a uskutočňuje vo Svätom Písme veľmi často. Je to Boží rukopis. Keď On odhaľuje svoju vôľu, robí to dva, tri razy, aby bolo jasné. Jedna odpoveď nestačí.

Napríklad v 2. liste Korintským 12, 7-10 čítame o skúsenostiach apoštola Pavla:

„Preto, aby som sa nepovyšoval, bol mi daný osteň do tela, anjel-satan, deptať ma, aby som sa nepovyšoval. 8 Tri razy som prosil Pána, aby ho odstránil odo mňa, 9 ale riekol mi: Dost máš na mojej milosti; lebo Moja moc sa v slabosti dokonáva. Najradšej sa teda budem chváliť slabosťami, aby prebývala vo mne moc Kristova. 10 Preto mám zaľúbenie v slabostiach,

pohaneniach, súženiach, prenasledovaniach, v úzkostiach pre Krista; lebo práve keď som slabý, som mocný."

Koľkokrát sa modlil apoštol Pavel? Trikrát. A prečo nie 30, nie 300, nie 3000 krát?

On vedel, že Boh koná podľa princípu "trojitého opakovania". On vedel, že Boh zjavuje Svoju vôľu tak, že ju zopakuje trikrát. Pavel vedel, že Boh si praje, aby mal zaľúbenie v slabosti a preto prijal túto Božiu vôľu. Z toho pre nás vyplýva veľmi dôležitý praktický záver.

O tomto princípe budeme hovoriť ešte niekoľkokrát počas cyklu kázaní Boh hovorí. Princíp "trojitého opakovania". V praxi to znamená nasledovné. Snažíte sa získať prácu. Prvý raz. Pomyslíte si, možno to bola náhoda. Skúsim to ešte raz – myslí sa opäť tam, na to isté miesto. Druhý raz. Nepodarilo sa. Po treťom raze, kedy sa nedarilo, viete, že Boh vám cez okolnosti ukazuje, že tam nemáte ďalej pokračovať.

Takže zatvárame túto možnosť, s úľavou si vydýchame a ideme k ďalšiemu zamestnávateľovi. Keď sa chcete dozvedieť, či je Božia vôľa, aby ste sa napríklad učili tu alebo robili to alebo niečo iné, nestačí jeden raz. Získajte tri jasné potvrdenia od Hospodina. Spravidla, Boh hovorí aj viackrát, no tri je Jeho číslo. Princíp "trojitého opakovania".

Keď nám Boh zjavuje Svoju vôľu, robí to podľa určitého formátu. Keď Boh hovorí cez okolnosti, robí to týmto spôsobom.

Podme si preveriť, či ste si zapamätali tri hlavné princípy, čo sa týka parametrov prejavovania Božej vôle cez okolnosti.

Princíp číslo 1: princíp "zatvorených dverí" alebo princíp "slepej uličky".

Boh má takú schopnosť: riešiť všetko v posledný deň, v poslednú minútu, v poslednú sekundu, keď sa zdá, že všetko je stratené. A Boh hovorí: "Neznepokojuj sa! Všetko som dopredu pripravil. Netráp sa."

Aký je druhý princíp?

Je to princíp konania. Princíp "nevyhnutnosti v konaní". Keď nemáme jasno, pracujeme. Zbierame informácie, zisťujeme, učíme sa ... Konáme.

A nakoniec, tretí princíp je princíp "trojitého opakovania".

Keď študujeme túto tému: Ako spoznať Božiu vôľu, ako hovorí Hospodin, treba si pamätať, že podľa Svätého Písma môže v našom živote konať aj diabol. Nielen Boh, no i diabol sa môže prejavovať v našom živote cez okolnosti.

A preto, keďže vieme, že je nazvaný knieža tohto sveta, že jemu patrí zem a bola mu daná do vlády, potrebujeme sa každý z nás ubezpečiť, že on nemá právo konať vo vašom živote, aby sme si nezamieňali jeho odpovede s Božími odpoveďami.

Stručne povedané: treba sa uistiť, že nie sú prekážky pre realizáciu Božej vôle vo vašom živote. A to v praxi znamená:

Po prvé: treba získať skúsenosť spasenia. Spoznať Božiu lásku, narodiť sa zhora, stať sa súčasťou Bohom znovuzrodeného národa. Skúsenosť spasenia.

Po druhé: uzavrieť zmluvu s Hospodinom. Potvrdiť duchovné zmeny, ktoré nastali - narodenie zhora skrze Ducha Svätého - treba potvrdiť krstom vo vode podľa Hospodinových prikázaní.

Takto uzákoníte svoj duchovný status, aby Boh mal právo vás požehnávať a právo viesť váš život. Treba tiež nahlas vymenovať a vyznať všetky svoje hriechy, pretože ak existuje nevyznášaný hriech, Biblia hovorí, že to bude dávať právo diablu konať v našom živote. A vy môžete prijať diabla za boha a za jeho vôľu. Treba vyznať nahlas všetky hriechy, o ktorých viete.

A nakoniec: vyznať nahlas svoju vieru. Každý deň sa na modlitbe znova odovzdávať Hospodinovi. Vyznávať svoju vieru ohľadom vášho statusu u Boha, vašej moci na diabla a démonmi. Všetko toto podľa Biblie patrí veriacim na základe viery a vyznania viery.

Takto zatvárame diablu dvere, takto bránime jeho moci, aby sa prejavovala v našom živote. A potom, keď sa pozorne pozeráme a vnímavo pozorujeme, si môžeme byť istí, že počujeme a vidíme to, čo hovorí Hospodin.

Takže dnes sme študovali tému: Boh hovorí cez okolnosti. V tomto cykle kázaní odpovedáme na otázku: Ako spoznať Božiu vôľu?

Prvá odpoveď bola takáto: Treba sa vzdať svojej vôle. Treba byť pripravený prijať Božiu vôľu bez ohľadu nato, aká je.

Po druhé: "Boh hovorí cez Bibliu": Obráťte sa k Svätému Písmu. Nájdete tam princípy, pravidlá a príklady ohľadom vašej situácie.

Ďalej: "Boh hovorí cez ľudí naokolo": Poradíte sa s ľuďmi okolo vás.

A nakoniec, dnes, „Boh hovorí cez okolnosti“: Buďte vnímaví, ohodnoťte okolnosti prozreteľnosti.

A vo svetle tohto bude pre vás ľahšie prijať správne rozhodnutie. Nech Vás požehná Hospodin. Amen.

Preložené a natitulkované so súhlasom Vitalija Olijnika.